

دفتر مجلس انصار اللہ بھارت

Office Of The Majlis Ansarullah Bharat

Mohallah Ahmadiyya Qadian-143516, Distt.Gurdaspur (Punjab) INDIA

Mob: +919682536974, E-Mail: ansarullah@qadian.in ਮੁਹੱਲਾ ਅਹਮਦੀਆ ਕਾਦੀਆਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ (ਪੰਜਾਬ)

ਸਿਰਯਾ ਕੁਰਤਾਅ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੀਰਤਿ ਨਬਵੀ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦਾ ਬਿਆਨ

ਸੰਖੇਪ ਵਿਵਰਨ ਖੁਤਬਾ ਜੁਮਆ ਹਜ਼ਰਤ ਮਿਰਜ਼ਾ ਮਸਰੂਰ ਅਹਮਦ ਖ਼ਲੀਫ਼ਤੁਲ ਮਸੀਹ ਅਲ-ਖ਼ਾਮਿਸ ਅੱਯਦਾਹੁੱਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਬਿਨਸ੍-ਰਿਹਿਲ੍ ਅਜ਼ੀਜ਼, 13 ਦਿਸੰਬਰ 2024 ਈ., ਮਸਜਿਦ ਮੁਬਾਰਕ, ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ ਟਿਲਫੋਰਡ, ਯੂ.ਕੇ.

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ﴿۱﴾ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿۲﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۳﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۴﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۵﴾ مُلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿۶﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿۷﴾ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿۸﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿۹﴾

ਤਸੱਹੁਦ, ਤਅੱਵੁਜ਼ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਫ਼ਾਤਿਹਾ ਦੀ ਤਿਲਾਵਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਅੱਯਦਾ ਹੁੱਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਬਿਨਸ੍-ਰਿਹਿਲ੍ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੀ ਸੀਰਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ਼ ਅੱਜ ਇੱਕ ਸਿਰਯਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰੁੰਗਾ, ਜੋ ਸਿਰਯਾ ਕੁਰਤਾਅ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਯਾ ਦਸ (10) ਮੁਹੱਰਮ/ ਛੇ (06) ਹਿਜਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ। ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਬਿਨ ਮਸਲਮਾ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੂੰ ਤੀਹ (30) ਸਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਕੁਰਤਾਅ ਦੇ ਵੱਲ ਭੇਜਿਆ। ਇਸ ਮੁਹੰਮ ਦੇ ਲਈ ਆਪ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਉੱਨੀ (19) ਰਾਤਾਂ ਮਦੀਨੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉੱਨਤੀ (29) ਮੁਹੱਰਮ/ ਛੇ (06) ਹਿਜਰੀ ਨੂੰ ਮਦੀਨਾ ਵਾਪਿਸ ਆਏ।

ਇਸਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ, ਜਿਹੜਾ ਹਜ਼ਰਤ ਮਿਰਜ਼ਾ ਬਸ਼ੀਰ ਅਹਮਦ ਸਾਹਿਬ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜੇ ਛੇ (06) ਹਿਜਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚੰਦਰਮਾਈ ਸਾਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਮਹੀਨੇ ਯਾਨੀ ਮੁਹੱਰਮ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਦੀਆਂ ਹੀ ਤਾਰੀਖ਼ਾਂ ਸਨ ਕਿ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੂੰ ਨਜਦ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਖ਼ਤਰੇ ਦੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਮਿਲੀਆਂ। ਇਹ ਅੰਦੇਸ਼ਾ ਕਬੀਲਾ ਕੁਰਤਾਅ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਸੀ, ਜਿਹੜਾ ਕਬੀਲਾ ਬਨੂ ਬਕਰ ਦਾ ਹੀ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਜਦ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਜੁਰਯਾ ਦੇ ਮਕਾਮ 'ਤੇ ਆਬਾਦ ਸੀ, ਜਿਹੜਾ ਮਦੀਨੇ ਤੋਂ ਸੱਤ (07) ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸੀ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਦੁਸ਼ਮਣ ਕੌਮ ਸੀ ਅਤੇ ਮਦੀਨੇ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪਲਾਨਿੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸਦੀ ਰੋਕ ਥਾਮ ਲਈ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਵੀ ਇਹ ਨਰਮੀ ਵਰਤੀ ਗਈ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ।

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਸੁਮਾਮਾ ਬਿਨ ਉਸਾਲ ਦੇ ਕੈਦੀ ਬਣਨ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀਰਤਿ ਖ਼ਾਤਮੁੰਨ ਨਬਿੱਯੀਨ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮੁਹੰਮ ਯਾਨੀ ਸਿਰਯਾ ਕੁਰਤਾਅ ਦੀ ਵਾਪਸੀ 'ਤੇ ਸੁਮਾਮਾ ਬਿਨ ਉਸਾਲ ਦੇ ਕੈਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਵਾਕਿਆ ਪੇਸ਼ ਆਇਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦਾ ਇੱਕ ਦੂਤ ਇਸਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਸਨੇ ਸਾਰੇ ਜੰਗੀ ਕ੍ਰਾਨੂਨ ਭੁਲਾ ਕੇ ਉਸਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੇ ਕਤਲ ਦਾ ਵੀ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ। ਜਦ ਮੁਹੰਮਦ ਬਿਨ ਮਸਲਮਾ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਸੁਮਾਮਾ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰਕੇ ਲਿਆਈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ। ਬਲਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕੇਵਲ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਬਿਨਾ 'ਤੇ ਕੈਦ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਮਾਮਾ ਨੇ ਵੀ ਪੂਰੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ ਨਾਲ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਹਕੀਕਤ ਖੁਲ੍ਹਾ

ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਜੁਰਮਾਂ ਦਾ ਮੁਜਰਿਮ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗ਼ੈਰਤ ਮੰਦ (ਅਣਖੀ) ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਸਖ਼ਤੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਤਲ ਹੀ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਪਰ ਆਪ ਉਹ ਆਂਗਰਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਤੋਂ ਬੇਹਤਰ ਸਲੂਕ ਦੀ ਉਮੀਦ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਫਲਸਰੂਪ ਮਦੀਨੇ ਵਾਪਸੀ ਤੱਕ ਮੁਹੰਮਦ ਬਿਨ ਮਸਲਮਾ ਦੀ ਪਾਰਟੀ 'ਤੇ ਸੁਮਾਮਾ ਦੀ ਸ਼ਖ਼ਸ਼ੀਅਤ ਲੁਕੀ ਰਹੀ।

ਮਦੀਨੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਜਦ ਸੁਮਾਮਾ ਨੂੰ ਆਂਗਰਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੀ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਬਿਨ ਮਸਲਮਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਕੌਣ ਹੈ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ ਪਤਾ ਹੋਣ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਕੀਕਤ ਦੱਸੀ। ਇਸਦੇ ਬਾਅਦ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਦਤ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਸੁਮਾਮਾ ਨਾਲ ਨੇਕ ਸਲੂਕ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਸ਼ਰੀਫ਼ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਇਰਸ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇ ਕੁੱਝ ਖਾਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਸੁਮਾਮਾ ਦੇ ਲਈ ਬਾਹਰ ਭਿਜਵਾ ਦਿਓ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਸਹਾਬਾ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਇਰਸ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੁਮਾਮਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੂਸਰੇ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮਸਜਿਦਿ ਨਬਵੀ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਿਸੇ ਖੰਭੇ ਦੇ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਕੈਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਆਪਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਤਾਂ ਜੋ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੀਆਂ ਮਜਲਿਸਾਂ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾਮਾਜ਼ਾਂ ਸੁਮਾਮਾ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਦਾ ਹਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਨਜ਼ਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਕੇ ਇਸਲਾਮ ਵੱਲ ਝੁਕ ਜਾਵੇ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਂਗਰਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸਵੇਰੇ ਸੁਮਾਮਾ ਦੇ ਕੋਲ ਤਸ਼ਰੀਫ਼ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਹਾਲ ਪੁੱਛ ਕੇ ਪੁੱਛਦੇ ਕਿ ਸੁਮਾਮਾ! ਦੱਸ ਹੁਣ ਕੀ ਇਰਾਦਾ ਹੈ? ਸੁਮਾਮਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ! ਹੇ ਮੁਹੰਮਦ (ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ) ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿਓ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦਾ ਹੱਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਖੂਨ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਅਹਿਸਾਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਮੈਨੂੰ ਸੁਕਰ ਗੁਜ਼ਾਰ ਪਾਓਗੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਫ਼ਿਦਯਾ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ) ਲੈਣਾ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਫ਼ਿਦਯਾ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ) ਦੇਣ ਲਈ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਤਿੰਨ (03) ਦਿਨ ਤੱਕ ਇਹੀ ਸਵਾਲ ਜਵਾਬ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇ। ਆਖ਼ਿਰ ਤੀਸਰੇ ਦਿਨ ਆਂਗਰਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਸਹਾਬਾ ਨੂੰ ਇਰਸ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੁਮਾਮਾ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿਓ। ਸਹਾਬਾ ਨੇ ਫ਼ੌਰਨ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸੁਮਾਮਾ ਛੇਤੀ ਛੇਤੀ ਮਸਜਿਦ 'ਚੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਸ਼ਾਇਦ ਸਹਾਬਾ ਇਹ ਸਮਝੇ ਹੋਣ ਕਿ ਹੁਣ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਤਨ ਦੇ ਵੱਲ ਵਾਪਿਸ ਚਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਆਂਗਰਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਸਮਝ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਕਿ ਸੁਮਾਮਾ ਦਾ ਦਿਲ ਪਰਾਜਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਉਸ 'ਤੇ ਆਂਗਰਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਕਤੀ (ਕੁੱਵਤਿ ਕੁਦਸਿਯਾ) ਦਾ ਅਸਰ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਵੀ ਇਹੀ ਨਿਕਲਿਆ। ਫਲਸਰੂਪ ਉਹ ਇੱਕ ਨੇੜੇ ਦੇ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਨਹਾ ਧੋ ਕੇ ਵਾਪਿਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਆਂਗਰਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸਦੇ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਆਂਗਰਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੇ ਅੱਲਾਹ ਦੇ ਰਸੂਲ! ਇੱਕ ਵੇਲ਼ਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪ (ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ) ਦੀ ਜ਼ਾਤ ਅਤੇ ਆਪ (ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ) ਦੇ ਦੀਨ ਅਤੇ ਆਪ (ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ) ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਸੀ ਪਰੰਤੂ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਆਪ (ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ) ਦੀ ਜ਼ਾਤ ਅਤੇ ਆਪ (ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ) ਦਾ ਦੀਨ ਅਤੇ ਆਪ (ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ) ਦਾ ਸ਼ਹਿਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰਾ ਹੈ।

ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਸੁਮਾਮਾ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਆਂਗਰਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੇ ਅੱਲਾਹ ਦੇ ਰਸੂਲ! ਜਦ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਵੇਲ਼ੇ ਮੈਂ ਖ਼ਾਨਾ ਕਾਅਬਾ ਦੇ ਉਮਰੇ ਲਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਇਰਸ਼ਾਦ ਹੈ? ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ

ਨੇ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਦੁਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸੁਮਾਮਾ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਮੱਕੇ ਵੱਲ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਏ। ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਸੁਮਾਮਾ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਇਮਾਨੀ ਜੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੁਰੈਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਤਬਲੀਗ਼ (ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ) ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਕੁਰੈਸ਼ ਨੇ ਇਹ ਨਜ਼ਾਰਾ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਲਹੂ ਉੱਤਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਮਾਮਾ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰ ਦੇਣ। ਪਰ ਫਿਰ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਯਮਾਮਾ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਯਮਾਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮੱਕੇ ਦੇ ਗਹਿਰੇ ਵਪਾਰਿਕ ਸੰਬੰਧ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਬਾਜ਼ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਸੁਮਾਮਾ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਹਿ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਸੁਮਾਮਾ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਸਖ਼ਤ ਜੋਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਰੈਸ਼ ਦੇ ਉਹ ਜ਼ੁਲਮ, ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਅਤੇ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੇ ਸਹਾਬਾ 'ਤੇ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਸਭ ਸੁਮਾਮਾ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੱਕੇ ਤੋਂ ਰੁਖ਼ਸਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਕੁਰੈਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕ਼ਸਮ! ਮੁੜਕੇ ਯਮਾਮਾ ਦੇ ਇਲਾਕੇ 'ਚੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਨਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਦਾਣਾ ਤੱਕ ਨਾ ਆਏਗਾ ਜਦ ਤੱਕ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹੁ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦੇਣਗੇ।

ਆਪਣੇ ਵਤਨ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਸੁਮਾਮਾ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਵਾਕਈ ਮੱਕੇ ਵੱਲ ਯਮਾਮਾ ਦੇ ਕਾਫ਼ਲਿਆਂ ਦਾ ਆਉਣਾ ਜਾਣਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੱਕੇ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਯਮਾਮਾ ਵੱਲੋਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਪਾਰ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਣ 'ਤੇ ਮੱਕੇ ਦੇ ਕੁਰੈਸ਼ ਸਖ਼ਤ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਏ ਅਤੇ ਅਜੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਰਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲੰਘਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਘਬਰਾ ਕੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਖ਼ਤ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਆਪ (ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ) ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਸਲੂਕ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪ (ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ) ਦੇ ਭਾਈ ਬੰਦ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਮੁਸੀਬਤ ਤੋਂ ਨਿਜਾਤ ਦਵਾਓ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੱਕੇ ਦੇ ਕੁਰੈਸ਼ ਇੰਨੇ ਘਬਰਾਏ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਖ਼ਤ 'ਤੇ ਹੀ ਸਬਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਬਲਕਿ ਆਪਣੇ ਸਰਦਾਰ ਅਬੂ ਸੁਫ਼ਯਾਨ ਬਿਨ ਹਰਬ ਨੂੰ ਵੀ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਕੋਲ ਭਿਜਵਾਇਆ, ਜਿਸਨੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੋ ਕੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਰੋਣ ਧੋਣ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮੁਸੀਬਤ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਕਰਕੇ ਰਹਿਮ ਮੰਗਿਆ। ਜਿਸ 'ਤੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਸੁਮਾਮਾ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੂੰ ਹਿਦਾਇਤ ਭਿਜਵਾਈ ਕਿ ਕੁਰੈਸ਼ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਫ਼ਲਿਆਂ ਦੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੱਕੇ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਹੋਵੇ, ਰੋਕ ਥਾਮ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਫਲਸਰੂਪ ਇਸ ਵਪਾਰ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਫਿਰ ਜਾਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੱਕੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁਸੀਬਤ ਤੋਂ ਨਿਜਾਤ ਮਿਲੀ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਅਬਦੁਲ ਲਤੀਫ਼ ਸਾਹਿਬ ਯੂ.ਕੇ. ਦੀ ਨਮਾਜ਼ਿ ਜਨਾਜ਼ਾ ਹਾਜ਼ਿਰ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਪੰਜ (05) ਸੁਰਗ ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਨਮਾਜ਼ਿ ਜਨਾਜ਼ਾ ਗਾਇਬ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ (2) ਸ਼ਹੀਦ, ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਤੱਥ ਅਹਮਦ ਸ਼ਹੀਦ ਸਪੁੱਤਰ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਮਨਜ਼ੂਰ ਅਹਮਦ ਸਾਹਿਬ ਰਾਜਨਪੁਰ ਰਾਵਲਪਿੰਡੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੇ ਪੰਜ (05) ਦਿਸੰਬਰ ਨੂੰ ਕੁਹਾੜੀ ਦੇ ਵਾਰ ਨਾਲ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਮਹੰਦ ਮੁਅੱਯਦ ਅਬੂ ਅਵਾਦ ਸਾਹਿਬ ਗੱਜ਼ਾ, ਫ਼ਲਸਤੀਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸਨ ਜਿਹੜੇ ਇਕ ਡ੍ਰੋਨ ਹਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀਹ (20) ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਏ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਡਾਕਟਰ ਮਸਊਦ ਅਹਮਦ ਮਲਿਕ ਸਾਹਿਬ ਅਮੀਰਕਾ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨਾਇਬ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸ਼ੱਬੀਰ ਅਹਮਦ ਲੋਧੀ ਸਾਹਿਬ ਸਪੁੱਤਰ ਮੀਆਂ ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਫੀਅ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਮੌਲਵੀ ਮੁਹੰਮਦ ਅੱਯੂਬ ਬੱਟ ਸਾਹਿਬ ਦਰਵੇਸ਼ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ।

ਮੌਲਵੀ ਮੁਹੰਮਦ ਅੱਯੂਬ ਬੱਟ ਸਾਹਿਬ ਦਰਵੇਸ਼ ਦੇ ਜ਼ਿਕਰ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਵਿੱਚ ਅਹਮਦੀਯਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਕਰੀਮ ਬੀਬੀ ਸਾਹਿਬਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਆਈ। ਸੁਰਗਵਾਸੀ ਮੌਲਵੀ ਮੁਹੰਮਦ ਅੱਯੂਬ ਬੱਟ ਸਾਹਿਬ ਦਰਵੇਸ਼ ਦੀ ਲਿਖਤ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪ ਨੇ ਐਨ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਖ਼ਾਬ ਵਿੱਚ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੂੰ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਦੇਖਿਆ। ਇਸ ਖ਼ਾਬ ਦਾ ਸੂਪਨਫਲ (ਤਾਅਬੀਰ) ਆਪ ਦੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਦੀਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਤੌਫੀਕ ਦੇਵੇਗਾ। 1939

ਈ: ਵਿੱਚ ਮੌਲਵੀ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਕਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਜਮਾਤ ਵੱਲੋਂ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਈਰਾਨ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ। ਉੱਥੇ ਪੰਜ (05) ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀਨ ਦੀ ਖ਼ਿਦਮਤ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਇਸਦੇ ਬਾਅਦ ਕਾਬੁਲ ਅਫ਼ਗ਼ਾਨਿਸਤਾਨ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ, ਕਾਬੁਲ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਕੋਇਟਾ ਵਿੱਚ ਸਨ ਕਿ ਜਮਾਤ ਅਹਮਦੀਯਾ ਕੋਇਟਾ ਦੇ ਅਮੀਰ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਕਾਦੀਆਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੰਡ ਦਾ ਜ਼ਮਾਨਾ ਸੀ, ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਿਹ ਮੌਊਦ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਹਿਜਰਤ ਕਰਕੇ ਲਾਹੌਰ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਦ ਮੌਲਵੀ ਸਾਹਿਬ ਲਾਹੌਰ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਾਦੀਆਂ ਜਾਣ ਲਈ ਇਹ ਆਖ਼ਰੀ ਟਰੱਕ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਾਅਦ ਸ਼ਾਇਦ ਕੋਈ ਹੋਰ ਟਰੱਕ ਨਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਇਸ ਲਈ ਆਪ ਕਾਦੀਆਂ ਚਲੇ ਜਾਓ। ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀਆਂ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ, ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਿਹ ਮੌਊਦ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਦੀ ਹਿਦਾਇਤ 'ਤੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਤਬਲੀਗੀ ਮੁਅੱਲਿਮ ਝਾਂਸੀ ਸੂਬਾ ਯੂ.ਪੀ. ਭਿਜਵਾਇਆ ਗਿਆ, ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਬਲੀਗ ਕੀਤੀ।

ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਤੌਫ਼ੀਕ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਰੋਮਇਓ ਪੈਥੀ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਵੀ ਹਾਸਿਲ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨੇਕ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਹਮਦੀਯਤ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਦੀ ਤੌਫ਼ੀਕ ਮਿਲੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਬੇਟੇ ਡਾਕਟਰ ਮਹਮੂਦ ਅਹਮਦ ਬੱਟ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਨੂੰਹ ਡਾਕਟਰ ਮੰਜੂ ਬੱਟ ਸਾਹਿਬਾ ਵਾਕਿਫ਼ਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਅਰਸਾ ਘਾਨਾ ਵਿੱਚ ਖ਼ਿਦਮਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂਰ ਹਸਪਤਾਲ ਕਾਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖ਼ਿਦਮਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਬੇਟੇ ਵੀ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰ ਹਨ। ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਮਰਹੂਮ ਦੇ ਦਰਜਾਤ ਬੁਲੰਦ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਔਲਾਦ ਅਤੇ ਨਸਲ ਨੂੰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨੇਕੀਆਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਤੌਫ਼ੀਕ ਅਤਾ ਕਰੇ। ਅਮੀਨ।

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ مُحَمَّدًا وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِيهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يُضِلَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ﴿عِبَادَ اللَّهِ رَحِمُكُمْ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ أَدْكُرُ وَاللَّهُ يَذَكِّرْكُمْ وَادْعُوهُ يُسْتَجِبْ لَكُمْ وَلِذِكْرِ اللَّهِ أَكْبَرُ ﴿﴾